

5. CANTASONA

Gaarne voldoe ik aan het verzoek van mijn collega, uw secretaris, een kort overzicht te geven van Cantasona in het afgelopen jaar, als bijdrage aan het "koor-jaarverslag".

a. Het koor.

Cantasona is, en hopelijk blijft, nog steeds een jongenskoor. Dit in weerwil van wat het Brabants Dagblad reeds enkele malen over ons heeft geschreven. Deze slecht geïnformeerde krant probeert telkens weer opnieuw ons het predicaat jongerenkoor op te hangen. Mogelijk een gevolg van het feit dat er in den lande niet zoveel echte jongenskoren meer zijn. Bostel maakt hierop, gelukkig, een grote uitzondering. Laten wij proberen het zo te houden. Jammer blijft het dat ons jongenskoor zo weinig zelfstandig opereert en eigenlijk alleen maar als H. Hartkoor te beluisteren is, maar gelukkig hebben we met het Vriendenconcert al een kerstlied door de jongens zonder heren kunnen horen. Helaas met kerstmis niet. Maar goed, wat niet is kan nog komen.

b. De sterkte.

We begonnen het jaar 1974 met 56 jongens. Hiervan waren 43 jongens bij de schola en 13 in de opleiding daarvoor. Zes jongens, waarvan 2 met toestemming van de directeur, hebben om verschillende redenen het jongenskoor tussentijds verlaten. Afgelopen Cecilia-zondag werden er 8 jongens "bevorderd" tot schola d.w.z. volwaardig lid van het jongenskoor. Met het Cecilia-feest, een week daarna, zijn er 7 jongens, die inmiddels aan een Philishave toe waren, afgezwaid, terwijl er weer 'n nieuwe groep van 16 aspiranten aan de opleiding is begonnen. Hiermede is onze sterkte dan gekomen op 43 schola-leden en 16 nieuwelingen.

De jongens van de schola hebben gemiddeld 3 à 4 keer repetitie per week. In tijden van hoogconjunctuur bij ons koor kan dit oplopen tot 5 à 6 keer of zelfs 7 keer per week. Nooit meer omdat een week maar 7 dagen heeft. Niet meegeteld zijn dan de hoogmis of andere diensten. Toch blijven ze trouw komen en zijn er maar heel weinig absenties. De jongens zijn hierin een lichtend, of moet ik zeggen, zingend voorbeeld voor de heren.

c. De leiding, in 1974

Directeur: dhr. Joop Felix (rk kerkmusicus)

Voorzitter: Martien Habraken

(op zondag ook diaken)

Secr.-Penningmeester: Piet Bloem (zit wel

enor)

Assistenten: Evert Meijs (toekomstig onder-

wijzer)

Gerry Boley (sinds kort getrouwd en alles).

Voor het eerst in de geschiedenis van Cantasona hebben we nu een gehuwd leider. Met toestemming van Rome overigens.

d. De opleiding.

Deze is voor het merendeel in handen van dhr. Felix en aangepast aan de eisen des tijds. De duur van de opleiding werd belangrijk ingekort hetgeen mogelijk is omdat het gregoriaans voor de jongens is komen te vervallen. Wij menen dat nu de eerste tijd voor de kleintjes interessanter is en er minder af zullen vallen.

e. De financiën.

Dit gaat nog altijd niet best. De uitgaven zijn, net als bij den Uyl, nog steeds groter dan de inkomsten. We verdienen de laatste tijd

ook niet veel. In 1972 hebben we, omdat de jongens door de week niet meer zingen, al een gedeelte van ons salaris af moeten staan t.g.v. het dameskoor, maar sinds dat zelfde jaar hebben we ook geen salaris van de kerk meer ontvangen wat met het oog op de geldontwaarding voor ons nog een extra strop is; maar wat in het vat zit verzuurt gelukkig niet en we wachten maar tot onze Eerw. Heer pastoor weer in zijn rijke dagen komt. Inmiddels zingen we met Vader Abraham "de schuld is groot". Want dat is ze. Zeker nu het uniform-vraagstuk weer actueel geworden is. Want een uniform hebben we binnenkort nodig i.v.m. ons optreden met het Brabants Orkest. Helaas hebben we, min of meer onder druk overigens, onze oude schoenen weggegooid voordat we nieuwe hadden, en nu zitten we voor het blok. De oud-papieractie heeft goed geholpen maar ik heb de indruk dat met de papierprijs ook de animo wat gedaald is.

f. Activiteiten.

Muzikaal gezien lopen deze praktisch parallel met het herenkoor zodat ik hieraan wel kan voorbij gaan en verwijzen naar uw jaarverslag. Toch wil ik even stil staan bij de opname van de Perosie-plaat. Dit toch is een hele prestatie geweest voor de jongens want er is die beide keren ontzettend veel van hen gevraagd. En zonder iemand te kort te willen doen geloof ik wel dat de sopraan-solist een extra vermelding verdiend heeft. Hij heeft er enorm veel voor moeten doen in een bijzonder korte tijd.

Verder hadden we het jubileum van "meneer Martien", tevens ouderavond. Een zeer goed geslaagde avond met als hoogtepunt wel het bij U inmiddels wel bekende "lijdensverhaal". Men heeft die feestavond veel genoten en we mogen wel zeggen: deze avond heeft veel bijgedragen tot artiesten algehele genezing.

Dan gingen we in 1974 weer "op kamp" in Luyksgestel. Het was een gezegend kamp. Regen genoeg. Jammer dat Martien niet kon lopen. Voor mijn gevoel toch een van de beste kampen. Goed opgezet en ronkend van de actie waarbij het wedstrijd-element een zeer grote rol speelde. Dat er onder de jongens veel verborgen talent schuilt, kwam tijdens de "kamplamp", vervanger van het kampvuur bijzonder goed naar voren in de zelfgemaakte sketsjes, meestal persiflages van bekende t.v.-programma's, en in de door de groep eigengemaakte "groepsliederen". De jury had dan ook moeite met de juiste puntenverdeling. Natuurlijk ook even hulde aan de voortreffelijke keukenstaf, de fam. v.d. Aker en Barten.

Dan waren er nog enkele gezellige filmmiddagen en ik wil hier even namens het jongenskoor bedanken het hoofd van de St. Franciscusschool, dhr. W. Sep, in wiens lokalen wij steeds een gastvrij onderdak vinden.

Tot slot dient zeker vermeld te worden het laatste Cecilia-feest. De "afzwaaiers" hadden er iets moois van gemaakt en de hele ceremonie ademde de echte goede koorsfeer uit. De voltallige leiding mocht naast enkele cadeau's ook een door de jongens zelf getekende en opgestelde dankbetuiging in ontvangst nemen. Uit de tekst zou ik graag één zin citeren die weergeeft wat hun jongenskoor-tijd voor hen betekend heeft. Zij schrijven aldus: "hun tijd op het koor heeft niet alleen bijgedragen tot hun muzikale vorming maar ook een stukje levenservaring bijgebracht. Voor dit alles zijn ondergetekende U zeer dankbaar".

Kijk, zolang je nog zo iets te lezen krijgt is het waard leider van Cantasona te zijn, en mag 1974 van mij de koorgeschiedenis ingaan als een goed en productief doch, financieel gezien, rustig koorjaar. Moge 1975 ons allen nog méér "kerkmuzikaal" genoeg brengen.

Secr. Cantasona P. Bloen.